

**НАЦРТ ЗАКОНА
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О СЛУЖБЕНОЈ УПОТРЕБИ
ЈЕЗИКА И ПИСАМА**

**НАЦРТ ЗАКОНА
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СЛУЖБЕНОЈ УПОТРЕБИ
ЈЕЗИКА И ПИСАМА**

Члан 1.

У Закону о службеној употреби језика и писама („Службени гласник РС”, бр. 45/91, 53/93-др.закон, 67/93-др.закон, 48/94-др.закон и 101/05-др.закон), у члану 1. став 1. мења се и гласи:

„У Републици Србији у службеној је употреби српски језик.”

Члан 2.

У члану 7. став 3. брише се.

Члан 3.

Чл. 8. и 9. бришу се.

Члан 4.

Члан 11. мења се и гласи:

„Члан 11.

На територији јединице локалне самоуправе где традиционално живе припадници националних мањина, њихов језик и писмо може бити у равноправној службеној употреби.

Јединица локалне самоуправе ће обавезно својим статутом увести у равноправну службену употребу језик и писмо националне мањине уколико проценат припадника те националне мањине у укупном броју становника на њеној територији достиже 15% према резултатима последњег пописа становништва.

Службена употреба језика националних мањина из става 1. овог члана подразумева нарочито: коришћење језика националних мањина у управном и судском поступку и вођење управног поступка и судског поступка на језику националне мањине; употребу језика националне мањине у комуникацији органа са јавним овлашћењима са грађанима; издавање јавних исправа и вођење службених евиденција и збирки личних података на језицима националних мањина и прихватање тих исправа на тим језицима као пуноважних; употреба језика националних мањина на гласачким листићима и бирачком материјалу; употреба језика националних мањина у раду представничких тела.

На територијама из става 2. овог члана, имена органа који врше јавна овлашћења, називи јединица локалне самоуправе, насељених места, тргова и улица и други топоними исписују се и на језику дотичне националне мањине, према њеној традицији и правопису.

Језици националних мањина који су у службеној употреби у раду органа аутономне покрајине утврђују се њеним статутом.

Закони и прописи се објављују и на језицима националних мањина, у складу са посебним законом.

Припадници националних мањина чији број у укупном становништву Републике Србије достиже најмање 2% према последњем попису становништва, могу се обратити републичким органима на свом језику и имају право да добију одговор на том језику.

Посланик у Народној скупштини који припада националној мањини чији број у укупном становништву Републике Србије достиже најмање 2% према

последњем попису становништва има право да се обраћа Народној скупштини на свом језику, што ће се ближе уредити пословником Народне скупштине.”

Члан 5.

После члана 18. додаје се члан 18а који гласи:

„Члан 18а

Припадници националних мањина имају право на слободан избор и коришћење личног имена и имена своје деце, као и на уписивање ових личних имена у све јавне исправе, службене евиденције и збирке личних података према језику и правопису припадника националне мањине.

Право из става 1. овог члана не искључује паралелан упис имена и по српском правопису и писму.”

Члан 6.

У тексту Закона о службеној употреби језика и писама, реч: „народност” замењује се речима: „национална мањина”, у одговарајућем падежу.

Члан 7.

У јединици локалне самоуправе у којој је на дан ступања на снагу овог закона језик националне мањине у службеној употреби, тај језик ће остати у службеној употреби.

Члан 8.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.